

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

FARIÐ Á VAL ØLL SOMUL!

Í morgin hátíðarhalda vit fólkaræði. Tá er løgtingsval, og tá eiga vit øll somul, samd og ósamd, at fara á val. Tað er okkara skylda at gera okkara ávirkan galdandi, so at vit øll eru við til at siga, hvar skápið skal standa.

Summi halda, at valið er einfalt. Serliga tey, sum eru frelst við tann eina boðskapin. Men eitt løgtingsval er sjálvandi ikki einfalt, tað er tí, at veljarar altíð flyta millum flokkarnar. Og soleiðis skal tað vera, tí soleiðis virkar fólkaræðið. Við hvørt eru vit samd við hasum – og viðhvørt við hesum. Vit veljarar kunnu skifta meining, sum tað passar okkum.

Valið hesaferð stendur stórt sæð millum samgongu og andstøðu. Ynskja vit, at borgarliga samgongan skal halda fram við sínum politikki, so velja vit fyrst og fremst Fólkaflokkurin og síðani Sambandsflokkurin og Miðflokkurin. Vit hava sæð seinastu sløku fyra árin, hvat hesin politikkur stendur fyri. Flatskatturin – figgjaður við pensjónsforsskatt – var tað fyrsta inntrivið til tess at lætta um hjá teimum ríkaru boragrunum í Føroyum. Samgongan vildi ikki lætta um hjá teimum lág- og miðalløntum. Tað kundi bíðað, og tað hevur bíðað. Tað er tí, at tað málið hevði ikki týðning hjá borgarligu flokkunum.

Býtið av fiskiríkidøminum – ogna Føroya Fólks, hevur størri týðning. Men her hevur samgongan neyvan undirtøku í fólkinum. Hon megnaði ikki at gøgnumføra hesa nýskipan soleiðis, sum Fólkaflokkurin hevði ætlað. Tí verður nú dyrgt við skattalætta til tey lág-løntu, soleiðis at Fólkaflokkurin sleppur aftur til valdið saman við Sambandsflokkinum.

Alternativið er andstøðan. Kemur hon framat, verður fiskivinnunýskipanin ikki framd soleiðis, sum Fólkaflokkurin ynskir. Men ein annar møguleiki er, at Sambandsflokkurin verður saman við andstøðuni – kanska saman við bæði

Javnaðarflokkinum og Tjóðveldi – ella bara saman við Javnaðarflokkinum. Ein samgonga millum hesar flokkar – eins og Framsókn og Sjálvstýrisflokkurin, hevði kanska

funnið semju um nýskipan.

Tað eigur veljarin at hugsa um. Ynskja vit politikkin hjá Fólkaflokkinum, so stuðla við samgonguni – ynskja vit broytingar, so skulu vit velja andstøðuna.

Veljarakanningin í blaðnum í dag visir, at nú er tættari enn nakrantíð millum flokkarnar.

Tað er upp til hvønn einstakan, um valið er einfalt. Spurningurin er bara, um vit vilja hava meira av tí sama, ella í broyting skal koma í.

» Skulu vit hava broyting – ella meira av sama politikki

100 milliónir fyri eitt »ð«

Gamla Sjálvstýrið varð mangan kallað fyri »Fíni-flokkur« – tí at flokkurin hevði so nógv mentafólk millum stuðlarnar og ikki minst í baklandinum við. Har vóru fleiri skúlalærarar og onnur lærd fólk.

Nýggja Sjálvstýrið tykist hinvegin at hava trupulleikar við stavsetingini. Um tað er

ávrikanin norðanífrá, sum ger tað torført – um floksformaðurin kanska lesur ov nógv í Norðlýsinum – skal ikki vera sagt. Men bæði á skeltum og í bløðum, send í hvørt hús í landinum, manga fleiri ð.

100 milliónir eru nógvir pengar. Men skulu tað veruliga 100 milliónir til at

læra nýggju sjálvstýrararnar at seta eitt ð í endan á Fróðskaparsetrinum?

Ta uppgávuna man onkur gamal sjálvstýrari kunna taka á seg – ella um ikki annað valevnið hjá teimum í Norðoyggjum, Jógvan á Høvdanum, sum hevur verið blaðstjóri á einum blað, sum eitur »ð«!

Stjóraskifti í morgin

Í morgin tekur Jóhanna á Bergi við sum stjóri fyri At-lantsflog.

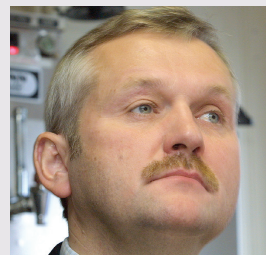
Hon tekur við eftir Jørgen Holme, sum hevur røkt

starvið síðani Magni Arge varð koyrdur frá sum stjóri fyri sløkum tveimum árum síðani.

» Gamla monopolið venar seg

JÓHAN Í NÍÐRISTOVU
KJAK SÍÐA 15

» Fiski-vinnan kastibløka

HANUS HANSEN
KJAK SÍÐA 14

Prestur hóttir við stevning

Ann Dahl Hansen, prestur, kennir seg ærumeidda

Harðliga orðaskiftið um bønartiltakið á Vaglinum leygardagin kann nú óbeinleiðis enda í rættinum.

Jústinus Eidesgaard, journalistur, skrivaði á Facebook um vikuskifti henda speiska tekstin á Facebook:

»Eg eri samkyndur og havi møtt einum ógvulga fittum manni. Vit hava gingið saman í nøkur ár, og vit hava planir um at giftast. Eg eri í fólakirkjun, og nú byrji eg at kenna meg heimleysan í kirkjun, tí har eru prestar, sum ikki vilja mær gott.

Ann Dahl Hansen er prestur í Havnar kirkju, har eg gangi og fai sál-arstyrk, og hon er ein av stigtakarunum til politiskt bønarhald á Tinghúsvøll-

inum, har roynt verður at ávirka valið, soleiðis, at vit samkyndu ikki kunnu fáa okkara borgarligu rættindi.

Hví er Ann Dahl Hansen ikki prestur fyri meg?

Hví er hon bara fyri tey normalu, sum ikki hava hug á egnum kyni?

Hvussu kann hon vera prestur í eini fólakirkju, sum er fyri øll, tá hon ikki dámar øll guds børn?»

Hetta er ikki fallið í góða jørð hjá Ann Dahl Hansen, sóknarpresti, sum var ein av stigtakarunum til bøn-arfundin. Hon svarar Jústinus soleiðis:

»Nú er nokk! Hetta er ærumeiðing! Tú kanst hava tina meining um meg, men hetta godtaki eg ikki! Eg fari víðari við málinum, tí eisini eg eri vard av lógini 266b!»